

Λ' Ο Γ Ο Σ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚ'Σ.

Εἰ, ἡ Προπυλάριον τοῦ Χριστοῦ
ΣΤΕΦΑΝΟΝ.

Συνηθεὶς ὁδῶν Στεφάνου, ἡ εἰς
τοῦ Γαλινοτάτου, ἡ Φιλοχρίστου Ἡ-
μόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας.

Κυρία Κυρία,

Γωάννης Κωνσταντίνος Μπαοσαράμπα.

Παρά τῶν δὲ, αὐτῶν τῶν ἀληθῶν Ἀθλη-
τῶν, ἡ ἡ Μαρτύρων Στρατηγῶν
ταπεινῶς ἀφιερωθεὶς.

Εἰ τυπώθη ἐν Βουκουρεστίῳ, αΨβ'.

Παρά Ἀνδρέα Θεομονάχου
τῶν ἐξ Ἰβηρίας.

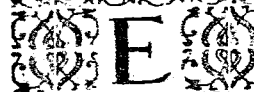
(Α)

ΚΟΡΥΦΑΓΕ

τῶν Μαρτύρων, Ἀΐψιπ
ΣΤΕΦΑΝΕ.

 Τόλμισα νὰ συν-
 θέσω εἰς μικρὸν
 Ἐγκώμιον τῆς με-
 γάλῃ σου ὁρατῆς
 Πρωτόδλε Στρα-
 τηγῆ τῶν Μαρ-
 τύρων. Δὲν εἶναι πόσον εὐτεχρὸς
 ἡ σκέψις, καὶ ἅλα πᾶσα χεῖρα ἔχει

τῆς πορταπίας σε, Ἄξ' νὰ μὲν
γένη παίγιον τῆς μουσαρᾶς τοῦ Κό-
σμου λαδιείας. Καθὼς εὐήκησε
μὲ πῦρ σοφίας, καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα
πῦρ πολυηραὶ συναγωγῶν τῶν Κυ-
βηνάϊων, καὶ τῶν ἄλλων φιλομάχων,
ποιετοπρόπως δυνάσαι καὶ πολὺ δὲ-
κολώτερον ἢ ἀποφομίσῃς ἐκείνης,
ὅπου ἡθελῶ καταβροχήσῃ τὸν Λό-
γον, ὅπῃ σὺ ἀφιερώσω. Ἄν δὲ
ἔιναι ὥραὸς Ἄξ' πῦρ τέχνῃ, ἐλπίζω
πῶς θέλει σὺ φανῆ διαρέσας Ἄξ'
πῦρ ὕλην, τυπῆ, Ἄξ' πῦρ ἔξαι-
ρετον ἄρετιῶν ὅσῃ ἐφατέρως εἰς τὸν
Κόσμον. Ἄμποτες νὰ λάβω μίαν
φραγὴ ἔμπειρίαν εἰς πῦρ ῥητορικῶν
δυνάμιν, Ἄξ' νὰ ἰσορήσω, τέλος
πάντων, καθὼς ἐπιθυμῶ, μὲ σα-
λὸ

λὸ ἐπιτηδείτερον πρόπον τὰ δαυμα-
τά σε κατορθώματα. Ἔως πόσοι
Ἡρωϊκώτατε Ἀθλητὰ τῆς ἐκκλη-
σίας, μεσίτωσε πρὸς τὸ ἐργασάρχον
Θεὸν Ἄξ' πῦρ γαλιέων, καὶ γα-
λιναίαν κατάστασιν τοῦ Γαλιουτάτου-
μα Αὐδοῦτου, καὶ Πατρὸς γλυ-
κοτάτου, ὅσοιτος μὲ πῶσιν ἄφρο-
συλίω παρίσταται εἰς πῦρ πατήγυ-
ειν, πατηγυεῖζει τὰς δόξας σε, ἐσο-
τάζει τὰς ἀδελφάς σε. Ἐύχῃ (γο-
υπεταῖς καὶ ἐκ βάδους καρδίας θέ-
μαί σε.) Ἐύχου αὐτῶν πῦρ σο-
φίας τοῦ Πατρὸς, τὸν Υἱὸν, καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἄξ' πῦρ
ποροκοπιῶν εἰς ἐπισημίαν, καὶ
μάθησιν, Γενναϊώτατε Στέφανε,
διὰ νὰ κατὰ δυνάμειν ἡ ἀσκή με εἰς
Αγ
τιμὴν

πρωῶ, καὶ δ' ἔσται τοῦ Σωτῆρος
Χειρῶ, τοῦ ὁποῦ εἰσφέρει
μὲ πρὸ πρῶτον Στρα-
τώτης πρὸς, καὶ ἀ-
καταμάχτος.

Σ' ἀλάξιος ἐπὶ ὄνομα, καὶ
ἐλάχιτος σὸς ἰκέτης.

Στέφανος Μπραγκοβαῖος.

Τυτὸν Δεο Λόγον, φέρος εἶ, καὶ κάλλος ὑπάρχει.
 σέως δ' αὖ πατρίδας, Πατρίδα, καὶ μὲ Πάτερ.

Versio ad litteram

*Paruum accipe Orationem, corona cuius et forma existis.
 Protege autem Parentes Patriam, et Me Pater.*

ΛΟΓΟΣ.

Ακαριώτατοι ἄνδρες ἦσαν ἐκεῖνοι, εἰς τὰς ὁπίους ἡ μαρτυρολογία τῶν Ἁγίων, ὅταν ἐκκέρυττο, ἐπιρακίνα τὰς ἀκρατάς εἰς μίμνησιν τῶν Μαρτύρων. Πόσαις φοραῖς ἡ λαμπροτάτη παύσις τοῦ Πρωτομάρτυρος ἐκαρποφόρησε νέας ἀδελφὰς τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως, Πόσαις φοραῖς οἱ αἱματόβαφοι λίθοι τοῦ πρωτόδουλου ἐγέννησαν Μαρτύρων ἀδελφάματα, Ἐγκωμιάζοντο δὲ πρὸς ἐκκλησιαστικῶν ὀγλωπῶν ὁμέ-

α δ

γας

γας Ἀντιγώνιδης, τῶν ἱερῶν Ἀντι-
γώνιδων τὸ καίχημα, τῶν ἐπιπέ-
δων ἰσχυρῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶ-
τε οἱ ἀλλήλοισι πολὺ Χειρῶν Στρατιω-
τικῶν ἀκόντες τὰ ἐγκώμια, ἐμελετῶ-
σαν τὰ Μαρτύρια. καὶ ἄλλος ἐζη-
τα γλυκασμὸν εἰς τὰς πόδας τῶν δασκ.

Διοτρεῖς, τὰς αἱματωμένους Λίδας. Εὐθὺς ἡλα-
κ.Θ.ΛΕ. σαν μέλι ἐκ Πέτρης. Ἀἴμας ἐσώθη-
ἔδαφ. γ'. δαξὲ τὰ ἐκβάλλη ἔλασον ἄλφα τὰ ἔχη
,, διαύριον εἰς τὴν πάλιν. Καὶ ἔ-
αὐτόθι. σαν ἐκ φρεῶν Πέτρης. Οἱ αὐτοὶ τὰς
ἠδελῶν ὡς θεμέλια φανερῆς,
διὰ τὰ μὲν πῶθεν ἐπικρατῆται δασκ

Ψαλμ., τὴν τυραννικὴν ἀπαιτησίαν. Εὐθὺς ἡ-
λβ'. σαν ἐπὶ Πέτρῃ τὰς πόδας μου.

Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὰρα δὲ ἐσχεῖται
εἴσον ἢ ἀσέβεια, καὶ δὲ ἀνδρῶσι πλέον

στίς

εἰς πῶσον πλῆθος εἰ Μάρτυρες, πῶσον
εἶναι τῶν ἐπαίνων τὸ ἔσφαλός, πῶσον τῆς
πανηγυρικῆς ὑμολογίας τὸ κέρδος,
Ὁ γονιαιότατος Ἀθλητῆς, καὶ Πρω-
τομάρτυς τοῦ Χειρῶν Στέφανος ἡμ-
πορεῖ μὲ τὴν διαύριον, καὶ χάρις
τὰ παρηγορήσῃ τὰς πεδλιμύχους
καὶ ἐλιδοφόλοιον ἢ Στέφανον. Νὰ, Πράξ.,
ἐνδετήσῃ τὰς ἱερὰς διδασκαλίας. καὶ κεφ. ζ'.
Ὅσον ἰσχυρὸν ἀντιπῆλαι τῆ σοφίᾳ, καὶ αὐτόθι,
τῶ Πνεύματι, ὡς ἐλάλει. Νὰ πα- κεφ. ζ'.
ρακινήσῃ τὰς ἐργασίας, καὶ μνησκάκας
εἰς ἀγάπην. Κύριε, μὴ γήσῃς αὐτόθι,
αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτων. Τὰς κεφ. ζ'.
λεπτεργῶν τοῦ Θεοῦ εἰς ἀσέβειαν.
πολύς τε ἔχλος ἢ ἱερῶν ἐσώθησαν τῆ κεφ. ζ'.
στίς. Κάθε ἀνδρῶν εἰς ἑσώ- αὐτόθι
μυνῶν, εἰς τὴν Πίσιν. Στέφανος

στίς

» δὲ πλήρης Πίστεως, καὶ δυνάμεως ἐ-
» ποίει τέρατα, καὶ σημεῖα ἐν τῷ Λαῷ.
Προσέχετε λοιπὸν εἰς τὴν ἰσραὴλ τοῦ
ἀδικήτου Στεφάνου ὅσοι φιλομαρτυ-
ρες, καὶ ἄρχομαι.

Ὅλοι οἱ Μάρτυρες ἔδειξαν βέβαια
μεγάλῃ δυνάμει εἰς τὸν Κόσμον·
ἀλλ' ἡ ἀνδροκράτος Ἀρχηγὸς τοῦ
Μαρτυρικῆς στρατεύματος ἐφαῖν χά-
ριτος πόσον ἔμπλεως, καὶ δυνάμεως,
ὅπου ἀπίσως καὶ ἡ δυνάμις, καθὼς ἔ-
πλαττον οἱ παλαροὶ μυθοῤῥήμονες ἡδε-
λε κατέβη δὲ τὸ Οὐρανὸν διὰ τὴν ἐν-
σαρκωθῆναι. δὲ ἡ δὲ δὲ δὲ ἐπιτη-
δεύουσαν δυνάμει δὲ τὸν καρτερὰ καὶ
ἡρωικὴν καρδίαν τοῦ Στεφάνου.

Φάνηται πῶς τὸ ἀπρόβλεπτον καὶ οἱ
ἐχθροὶ τὴν πῶν πολλῶν δυνάμει, ὅτι
ἔχου

ἔχου ὁ φιλόχρητος Νέος, μάστιγα
ὅπως ἐβλεπαν καὶ τὰ θαύματα. ἐποίησεν
» τέρατα, καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ
» Λαῷ. καὶ διὰ τοῦτο ἐσωμάχθησαν
» ἀποστόλοι ἐναντίον αὐτοῦ, διὰ τὸ νὰ νική-
» σαι ἴσως ὀκολώτερα. ἀπέστησαν δὲ πι-
» νες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγο-
» μένης Λιβερτινῶν, καὶ Κυρηναιῶν, καὶ
» Ἀλεξανδρινῶν, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας,
» καὶ Ἀσίας συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ.
» Μεγάλη ἐπαράστασις ἐναντίον ἐνός καὶ
» μόνου. Πολὺ πλῆθος καθ' ἑαυτὸν ὤρ-
» μισεν Ἀριστέως. Πότε Πόλεων
» ἀνδρες ἐφ' ἑαυτὸν κατέδραμον Νεαίαν.
» μία ἀκαίρεος Πεντάπολις κατὰ μόνου
» ἡγήθη τοῦ Στεφάνου. Ὡς πόσον ὀ-
» χλον ἡ κακία συνέλαβεν. Ὡς πό-
» σον δὴμων ὀφθόνος συνέλαβεν.

Λιβερτίνες, Κυρηνάιες, Ἀλεξαν-
δρείς, καὶ τὲς ἀπὸ Κιλικίας, καὶ
Ἀσίας. Ἐλόμαζαν οἱ παμπόνηροι
καὶ ἔξ' αὐτῆς τῆς δέας τὰ ἐμφοβήσαν
τὴ ἀήκητον Ἀεισία. Καὶ μ' ὄλον
τοῦτο δὲ παύει θεολογῶν ὁ Στέφανος,
λύει περιβλήματα, σαφινίζει δὲπο-
είας, καὶ νικᾷ τὸ σιωπέδιον· καὶ ὁδὲ
ἰχθυον ἀντισηῆται τῇ σοφίᾳ, καὶ τῇ
πνύματι, ὧ ἐλάλει. Τὲς ὑβεί-
ζει μὲ παρρησίαν ὁ Ἅγιος, διὰ τὰ
συγχίση πρὸ ἀδοκῆτης αὐθάδης,
ἡμῶς τῇ πνύματι τῇ ἀγίᾳ ἀντιπί-
πτετε. Θαυμαστὴ σοφία τοῦ ἱερο-
πάτου Λαίτου. Πῶς ἐκατάλαβες
τὲς παλμηρῆς Λιβερτίνες, τὲς φιλο-
μάχες Κυρηνάιες, τὲς μαλακῆς
Ἀλεξανδρείς, καὶ φιλήδονας, τὰ ψά-

δη

δη τῆς Κιλικίας, καὶ πρὸ ἀσχερᾶ
τῆς Ἀσίας ὑπερηφανείας. Πῶς
δὲ ἐφοβήθη πρὸ Ἀρχιερέων μαύτας,
δὲ ἐδειλίμας τῆ ἱέρων πρὸ δρασύ-
τητα, πῶς δὲ σὲ κατέπληξαν οἱ
λόγοι τοῦ Πρεσβυτέρων, πῶς δὲ σὲ
διετάραξε τῆ Ἐγκυριατῶν ἡ ἀπειλή,
πῶς δὲ ἀπέκαψαν πρὸ μεγάλῃ σε
περδυμίας τῆ σφοδρατῶν τὰ ψά-
δη. Μεγάλῃ δυνάμει ἔχει ἡ ἀ-
λήθεια· καὶ μάλις ὅταν ἀπαρτίθη
μὲ τὰ καλά ἔργα. Ὡς πῶσοι ἔχουσι τὸ γό-
μα μελίρρῶν, καὶ φαρμακερᾶ πρὸ
καρδίαν. Χρυσόστομοι ἄνδρες, καὶ
σιθηθῆκαρδοι. Πῶσοι, ὡσαύτ' οἱ γνό-
μονες ὅπῃ ἀπὸ ἐξουσίας πεινῶντες εἰς τὰ
ἁρολογία, δείχνουσι τὰς ὄρας, καὶ νε-
θεῖται τὲς ἀλλῶς, μένοντες αὐτὸ πρὸ

ποτε ἀγνωστοί, καὶ ἁμαρτῆες. Ὁ λό-
γος τοῦ Πρωτομάρτυρος δὲ ἦτον κενός.
Ἐὰν ἀκολοῦθῃσαν τὰ θαύματα· ἐχαρί-
ζε χαλοῖς μὲν τὸν δρόμον, παρεπί-
θῃ δὲ ὑγίαιαν ἀπέπεμπε, παντοίας τε
ἀδοξείας συνωχιδύοις, τὴν ὄρωσίαν
ἔδωκεν· ἐποίησεν τέρατα, καὶ σημεῖα.

Ἦτον ὁ λόγος τῆς φωνῆς ὁρατὴ, καὶ φω-
νὴ ὡσὺν εἶδον, ὅπῃ εἶδον εἰς τὴν θέαν
Ἀποκάλυψιν ὁ μυστογράφος Ἰωάννης.

κεφ. α. ,, Ἐπέσρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν, ἣ-
ἔδαφ. ,, τις ἐλάλησε μετ' ἐμῶν, καὶ ἐπέσρεψας
ιβ'. ,, εἶδον ἐπὶ λαοῦς χρυσῆς. Ὅπῃ
ἦσαν εἰς φωταυγέστατοι χαρακτῆρες τῆς
Ὀυρανίας Φωνῆς.

Ὅμως ὅσον εἶναι φιλαληθῆς ὁ Στέφα-
κος, καὶ ὁμολογεῖ παρρησίᾳ, πῶς
βλέπει τὰς ὑρανίας ἀετομύθους, καὶ τὸν
Ἰησοῦν

Ἰησοῦν ἐστὶν ἅπαντα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, πόσον
πλέον σκληρύνονται οἱ ἐχθροὶ τῆς· διε-
πέριοντο τῆς καρδίας αὐτῆς, καὶ ἔβρουχον
πρὸς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν. Ὅταν ἐκατέ-
βαινε, μετὰ τὴν πεσσαρακονθήμερον
συνουσίαν, ἀπὸ τοῦ Σινῆ ὄρους ὁ Θεο-
πῆης Μωϋσῆς, καὶ ἔφερε τὰς Πλάκας
τοῦ νόμου εἰς τὰς Ἐβραίας, ἦτον πόσον
δεδύσασμός, ἐπὶ μὲν τὸ νὰ μὴ ἐχώρει
μέσα τὸ ὑπόθεμετον φῶς ἡ ψυχὴ,
ἐπλημμύειζεν ἔξω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
ἡλάμψις. Ἀμὴ τὰν Ἐβραίων ἡ τυ-
φλότης ἐκάλυψε τὸ ἀγλαόμορφον μέ-
τωπον τοῦ Μωϋσῆος. Τὸ συμβαίνει καὶ
σήμερον καὶ εἰς τὸ Πρωτομάρτυρα. Ἐχα-
ρεῖ τὸν νόμον, ἐρμηνεύει τὰς προφήτας,
κηρύττει Ἰησοῦν τὸ Ναζωραῖον, καὶ τὸ Πρῶ-
τον τὸν ἀσραπίει ἀπὸ τῆς ὁμορφίας·
Εἶδον

11 Εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρὸ-
12 σωπον Ἀγγέλου. Ὅσοι ὅπως μὴ θανά-
13 ρηοὶ νὰ ὑποφέρω τὰς ἀκτῖνας αὐτῆς
14 βίβασπι, προσέρχου εἰς τὰς λίθους, δια τὴν
15 δὲ ἡμπερὸς νὰ ἀντισταθῶν μὲ πῦρ ἀ-
16 μετάπειστον τῆς ἀμάθειαν. Ὁδὸν ἡδύ-
17 ναν το ἀντισηναι. Ἐὰν τοῦτο ἔβρουχον τὰς
18 ὀδόντας. Καὶ τὸν δὲ φθαίει, σπυ-
19 δάξωσαν οἱ θνητοὶ νὰ τὴν λιθοβολή-
20 σαι, νὰ τὴν θανατώσωμεν. καὶ ἔρχη-
21 σαι ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἔκαβα-
22 λόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβολήσαν.

Ἐξω τῆς πόλεως, Ὡς μεγάλη δόξα τοῦ
Στεφανοῦ. Ἐθα τὴν Βασιλέα ἐφαύρασεν,
ἐκ τὴν στρατιωτικὴν βάλλασι λίθοις. Ὁ Χριστὸς

Παύλ. ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. καὶ ὁ Στεφανὸς
πρὸς ἐβρ. ὁμοίως ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβολήθη.
κεφ. ιγ. καὶ ἔκαβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβο-

ἀπε

λαν. Ἀγετε λοιπὸν, ὦ φιλομαρτύ-
ρες, ἠγέρθητε, τὴν καθεδύσασθε, ἄς ἀ-
κολοθήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἀγῶνα τὴν
ἀθλητικὴν. ἄς σιωπῶσασθε εἰς πῦρ
ἀθλητικὴν τὸν ἀγῶνα δέτεται. ἄς σιωπη-
φιάσασθε εἰς τὸ γάδιον τὴν νέον ἐπλίτην.
ἄς ἀκολοθήσωμεν ἔξω τῆς πόλεως τὸν
Στεφανόν. Τὸν βλέπετε ἐκεῖ. νέον εἰς
τὰς χεῖρας, ἀπαλὸν πῦρ ἡλικίας, μὲ
πόσει μεγαλοφυχία καρτερεῖ. μὲ
πόσει καρτερίαν ὑποφέρει. μὲ πό-
σει ὑπομονὴν ὑποφέρει. καὶ ὑπο-
φέρωντας καταφρονεῖ τὴν μεγάλην ὀργὴν,
καὶ ὀργὴν τὴν ἀντιπολεμῶντων Γεθαίων,
Γάτετον πᾶς σέκει δυνατὸς τὴν ψυχὴν,
κραταρὸς τὴν γνώμην, γενναῖος τὸ φρό-
νημα, ἰσχυρὸς πῦρ καρδίας, πᾶς ἀ-
φόως κατιβάλλει τὰς κατ' αὐτὸν ἀπε-

(B)

εἰτ-

ειρημίας ἤ καρδίας . Εἰ κείνοι ἤ σύρνω
ὡς παράνομος, ὡς ἀσεβῆ, ὡς ἔνοχον θανά-
του· καὶ ὁ Στέφανος γελαῖ . Ἄλλοι ἤ
ὕβριζον ὡς βλάσφημος, τὸν βλασφη-
μῶσαν ὡς παραβάτην Νόμου· καὶ ὁ Στέ-
φανος γελαῖ . Ἄλλοι ἤ σύρσπον, ἄλλοι
τὸν βαρῦσαν, ὅλοι κράζουσι μιᾷ φωνῇ,
λιθοβολεῖσθε Στέφανος· καὶ ὁ Στέφανος
γελαῖ . Εἰ κείνοι μεγάλη φωνῇ κράζον-
τες, σιωπῶσθε τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὡς
ἀχρηστοὶ λόγοι ἔρμῶσαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐ-
τὸν· καὶ ὁ Στέφανος ἔχωντας μετὰ τὰ μά-
τια τὰς χεῖρας τε ἀνατεταμμένας εἰς τὸ
ἔραστον, κράζει ὅσα βάνδης καρδίας .
Κόμει μὴ φήσης αὐτοῖς τίς ἀμαρτίας
ταύτης . Οἱ Ἰουδαῖοι διψασμένοι,
θέλουν νὰ σβόσων ἤ διψαστες μετ' αἶμα·
καὶ ὁ Στέφανος· Δαυμάσατε γενναί-

τητα .

τητα· καὶ ὁ Στέφανος διψῶντας τίς
σωτηρίας, τὸς κερῶ τὸ ἐδικόντα .
Οἱ Ἰουδαῖοι ἀγωνίζον) νὰ τὰ φέρσθαι θά-
νατον· καὶ ὁ Στέφανος ὄχεται νὰ λά-
βων συγχώρησπον· Οἱ Ἰουδαῖοι πρέχσπον εἰς
τὸς λίδης· καὶ ὁ Στέφανος γυρίζει εἰς
τὰς ὄχας . Οἱ Ἰουδαῖοι φράπτεσσι τὰ ὦτα
αὐτῶν· καὶ ὁ Στέφανος ἀναίγει ἐπικα-
λέμνος τὸ φόμα τε . Οἱ Ἰουδαῖοι δοῦ
πᾶσσι λιθοβολῶντες· καὶ ὁ Στέφανος
ἄξι ποιῶν τίς πικρῶσ, δοῦ σιωπῆ
ποσῶς ἤ θεολογίας, ἀμὴ μετ' ἄτρεσπον
γνώμην, καὶ καρδίας ἄτρεσπον κερύτ-
τει . Ωἷ σαδερότης . Ωἷ ἀνδρεία .
Ωἷ γενναίότης τῷ Στεφανῷ . Κερύττει ἤ
Χεῖστον λιθοβολεῖμνος, τὸς λίδης ὡς
ἀπὸ δὴ δεχόμενος· Μεγάλιον ἕσπομο-
νίον κατ' ἀλήθειαν ἔδειξον ἐδῶ ὁ Νέ-

Ββ

ος

ος Αριςθής. Νὰ μὴν ὀργί(εῖ), τὰ μὲν
δυμῶνται, Ὅσοι ζῆμι εἰς τὸν Κόσ-
μον, ὅλοι, καθὼς ἡδοκίμη τὸ ἄστο-
δείχρη, ἔχουμι τὴν ἐδικιόμας δυσυ-
παρομ. » χίαν. Πᾶσαν ὀβίος ἀβίωτος. καὶ μεθ-
λον πᾶσι, ἄλλοι ἀφῆσαν ὡς τὸ θεά-
φι, καὶ δίδου μισαρχὴν δυσωθίαν ἀπὸ
δυμῶν. καὶ ἀπειδία ἐναπίον εἰς τὸ
δέλημα πᾶν παντοκράτορος. Ἄλλοι
κρίονται ὡς ἡ Δάφνη κτυπῶντες. καὶ
γογγύζοντες μέσα εἰς τὴν φλόγα τῆς
παλαιπωρίας, καὶ τῆς θλίψεως ὅπερ
πρὸς δοκιμάζει. Καὶ ἄλλοι, ὡς τὰ μυ-
εικὰ βότανα, καὶ ἄρῶματα πέμ-
που χαρισάτιω βωθίαν χεῖς γογ-
γυσμον, χεῖς δούρον. Εἰς τὴν αὐ-
τὴν κρῶπον ἔφαθ' καὶ ὁ Στέφανος, τῶν
ἐπὶ Χεῖρῶν μαρτυρησάτων, πρώτος,
γενναῖος

γενναῖος, ἐρλεωκός. Λιδορῆμιος, δὲ
αἰτελοιδόρει, ἐμπαιζῶντος ἑωῦντος.
τὴν ὕβειν ἐλόγιαζεν ὡς τιμῶν. ὡς
ἄστρα πρὸς λίδης. τὸ αἶμα, ὅπερ ἔβρε-
χε δὲ τὴν ἱεράτην σάρκα, τὸ ἐ-
μελέτα ὡς εἶα πέλαγος, Ἄρα τὰ ὑ-
πάγη περὶ πάντας το, πρὸς τὸν Δεσπό-
τιν, καὶ Κύριον. Χρηματίσας εἶδα, εἰς τὸν
Χεῖρῶν, (τὸ ψάλλει χαρίεστα καὶ, κανῶνα.
ἡ ἐκκλησία) χρηματίσας εἶδα Χεῖ-
ρῶν δὲ αἵματος μεταβέβηκεν. Ἡ πᾶ-
λιν ἡμπορῆμι τὰ εἰπῶμι, πῶς ἔγο-
χάριτο τὸ πλῆθος τῶν λίδων ὡς εἶα
ἄρος, εἰς τὸ ὅποιον ἀναβαίνωντας ἡδὲλε
φθάση ὀκλωτέρα εἰς τὰς ἄρας, ὅ-
περ ἔβλεπον ἀπεργῶντες, καθὼς τὸ
πρῶτον μετ' ὄμα πρῶτον ὀλέξε-
κίηλ. Ἐν ὄρει ἀγίῳ Θεῷ ἐγονήθης,
βγ
σύ,

κεφ. κη. ,, σὺ, ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων ἐγενή-
ἔδ. ιδ'. ,, θης. Καὶ καλῶς εἶπε λίθων πυρίνων.
Ἐπειὶ ἦσαν λίθοι κεκαυμένοι ὁπότε ἦ
ἔργον, ὁπότε τὸν θυμὸν τῶν ἰσθμίων, οἱ
,, ὅποιοι διεπρίοντο ἔκ καρδίαις αὐτῶν,
,, καὶ ἔβρουχον τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν.
Υ' πέμψα λοιπὸν ὀργανώτατος Ἀθλη-
τῆς, πλὴν ὀργίῳ, πλὴν ἀγριότητι ἔ-
Ε' βραίων. μάλισα καὶ τὰς ἡγάπα,
μικητῆς ἐπιμελέσασθε τοῦ Χριστοῦ,
,, ὅπῃ λέγει· ἀγαπάτε τὰς ἐχθρὰς ἡ-
,, μῶν. Τῆτο τὸ ἔργον εἶναι ὅσα χρῆσι-
μώτατον βιβλίον, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἔ-
πρεπε κάθε χριστιανὸς ἰσαγαγῆσθαι πρὸς
χρῆσιν. Ἐ' λιθοβολῆτο ὁπότε τὴν ἰσθμίων
ἰπρωθυμώτατος, καὶ ἔχει μόνον δὲν ἐφρό-
νισε πλὴν ὕβρις, ἀλλ' ἐξήτα καὶ συγ-
χώρησεν ὁπότε ἦ παροικτήριμονα διὰ τὰς
ὑβρι-

ὑβρισίας. Δὲν αἰέμεν νὰ συγχα-
ρήσῃ, ἀφ' ἧς χυθῆσθαι πλὴν καταφρονη-
σιν, ἀλλ' ἔσυχυρῆ καταφρονηθῆσθαι,
καὶ εἰς πλὴν ἀκμῆν τοῦ ὀνειδισμοῦ του.
Κύριε μὴ γήσῃς αὐτοῖς ἔ' ἀμαρτίαν,,
ταύτων. Ἐ' πεδύμα νὰ λάβωμεν,,
ὁπότε τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ζῶν ἁθά-
νατοι, ἐκείνοι ὅπῃ πλὴν ἐπορεύθη-
σαι τὸν θάνατον. Ὅταν ἐπολεμή-
το ὁπότε τὰς δυσειβείας, ἐδέχθη μετὰ
χαρᾶς τὸν πόλεμον, καὶ ὀργῆς· ἀ-
μὴ ὅταν ἦδελε νὰ προσδοχηθῆσθαι διὰ
τὰς ἐχθρὰς ταῖς ἐγονάτισε, καὶ ἐμφύ-
χωνται ὅλας τὰς βραβείας τοῦ ἰσθμίου του
αἵματος, διὰ νὰ τοῦ ἦδελε βοηθήσῃ
ὡς ἀλλοιο φωνῆ πρὸς τὸ ὕψιστον ζῶ-
σθῆσθαι. Δεῖς δὲ τὰ γόνατα ἐκραξῆ,,
φωνῆ μεγάλη, Κύριε μὴ γήσῃς αὐ-,,
β' π' τις

τοῖς ἡ ἀμαρτίας τούτων . Ω^ς φω.
νή . ἢ μᾶλλον εἶπεν ἡχὼ τῆς φωνῆς
ἐκείνης , ὅπῃ ἐκεῖ πάνω εἰς τὴν Γολ-
γοθᾶ ἐξῆλθεν διὰ τὸ ζωοῦχος σῶμα
τοῦ τσαυρωθέντος Ἐμμανὴλ . Πά-
τερ ἄφες αὐτοῖς . Πλασιωτάτην αἰ-
ταμοιβὴν ἔχαριστε εἰς τὰς ἀχαρίστους
ὁ Στέφανος . ἀπὸ λοιθοῦς , ἀχλὺ
ἀξίεπαινον . ἀπὸ λιθοβολισμῶν , πη-
γὴν χαρίτων , ποταμὸν χρυσοῦ πολυ-
τῆμος . Ω^ς ψυχὴ γεναιοτάτη τοῦ
Πρωτομαρτύρου . τάχα ὅπῃ ἐκόπασ-
τες , ὅπῃ ἐπληρώθη τὸ φάδιον , ἤ-
παγε εἰς πλῆθος ἡτοιμασθέντες ἰδοὺ .
Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ Πνεῦμά μου .
Κύριε Ἰησοῦ , ἐσὺ ὁ ζωὴς χορηγὸς λά-
βε τὸ Πνεῦμά μου , ἐσὺ ὁ ἐμψυχώσας
φυσήματα ἢ ἀνθρώπων , χάρισον τάχα
πλῆθος

πλῆθος ψυχῶν μου τοῦ σώματος . Κύριε
δέξαι τὸ Πνεῦμά μου , ἐσὺ ὁ κρατὴν τῶν
ψυχῶν , μετάρησον ἢ ἀσώματα . ἢ
ἢ δὲ δρόμον πετέλικα , ἢ πῆρ τετή-
ρικα . Αἰτοῦμαι σε Κύριε μου , δέ-
ξαι ὅσον τάχος , λάβε ἐκεῖ πάνω εἰς
τὰς ἔρωτες σου μονὰς , εἰς τὰς λαμπρό-
τητας τῶν Ἁγίων σου πλῆθος κικοπασ-
μένων μου ψυχῶν . Τὸ ἔργον μου ἰ-
τελείωσα . ἐκήρυσσα τὸ ὄνομά σου , ἰ-
φανέρωσα ἢ Θεότητά σου , δὲν ἔκρυψα
πλῆθος δέξαι σε . Ἀντιπρόσωπον , ὅσον
ἰδοὺ πῶς ἐχθροῖς σου , ἀχμάλωτων
κατέσκαψα ἢ κοσμοκράτορα , ὕβρεις
διὰ σὲ ἐπέμεινα , λιδοσμὸν ἐδέχθη .
Ἐδέξαι δικαιοσύνην , πῶς πάσχειται δά-
νατος . Ἐδέξαι βροτοῖς , πῶς αἰδιό-
σῃ πλῆθος εἶναι ἀδικασίας πηγαῖ .
οἱ ἰστέρι

οὐκ ἔστιν οὐδὲ πόποι, εἶναι ἡδοναί.
 Η' δὲ διὰ σὲ νίκῳσις εἶναι ἀνάπαυσις·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲ δαύατος εἶναι ὑπνος. Δί-
 οὐ ξαί λοιπὸν Κύριε τὸ πνῶμά μου· κά-
 με με κληρονομήσας τῆς Βασιλείας σου,
 πλὴν ἀποίαν ἐβίασα με πόσας λίθους, με-
 ὄσους κατέβαλον με οἱ ἀγνώμονες ἐχθροί
 τῆς δόξης σου. Χαρισαί μιν τὸν τῆς
 δικαιοσύνης στίφανον, ἐκεῖ πάνω εἰς τὸ
 ἔρανον, τὸν ἐποίησεν ἰδὼ εἰς τὴν γλῶ-
 οὐκ ἄγαθὸς με ἔπλαξεν. Κύριε δέ-
 οὐ ξαί τὸ πνῶμά μου. Ἀλλ' ἰδὲ,
 θεωρῶ τὰς ἑρανοὺς ἀνεργωμένους. τὰς
 ἑρανοὺς ἀνεργωμένους, Ναί. καὶ δευ' ἔφθα-
 νε ἡ ἀνοχθὴ μία θύρα, Διὰ τὸν Στέ-
 φανον, ὄχι. Διὰ τὴν, καθὼς ὅταν ἐσκέ-
 σαν εἰς τὰ Ὀλύμπια, καὶ εἰσέρχοντο εἰς
 τὴν Παρεῖδα οἱ πικταὶ Ἀδελφοί, δὲν
 ἴπε-

ἰπερῆσαι ἄπο τὴν θύραν τῆς Πόλεως
 καὶ κοινῶν, ἀμὴ ἀπ' ἐκείνου, ὅπερ
 πρὸς αὐτοὺς οἱ πολῖται πλατεῖαι, καὶ
 μεγαλοπρεπῆ· ὁμοιοτρόπως, καὶ ὅταν
 εἰσέρχοντο δεκαμβότης ὁ Στέφανος,
 ὄχι ἄπο τὰ Ὀλύμπια, ὡς οἱ παλαιοί,
 ἀλλ' ἄπο τὴν μάχην τοῦ Ἀλεξολικῆ
 στρατεύματος, καὶ ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ
 μέσα εἰς τὴν μητροπόλιν τῆς ἑρανοῦ βα-
 σιλείας, ἐπρόσβαζεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
 κτίσεως νέου ἀνεργωμὸν εἰς τὰς ἑρανοὺς.
 καὶ διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ ὁ Προπμαρ-
 τος ἄπο τῆς κοινῆς θύρας, ὅπερ εἶδον
 οἱ ἰωάννης. Καὶ ἰδὲ θύρα ἠνεργωμένη, ὅσοι καλ
 ἐν τῇ ἑρανοῦ. Ἦν ἑκατακάλασεν, κεφ. δ'.
 ὁ πάνσοφος εἰσέρχεται πλατυτέραι ἑδαφ.
 καὶ εἰσόδον εἰς τὴν χαρὰν, καὶ ἀγα-
 λίασιν. θεωρῶ τὰς ἑρανοὺς ἀνε-
 ργωμένους

φυγόντες .

Καὶ ἦσαν
κατὰ πολλὰ προπαυδῆσαν, τὰ περάσει
δοτὸ νῆα Δύρα ὁ Στέφανος, ὁ πρῶτος
ὁ πᾶ ὠδήγησεν εἰς τὴν αἰὼν μακαριότητα
ὅλων ἐκείνων, ὅπ᾿ ἔῃ ἠκολούθησαν εἰς
τὸ μαρτύριον .

Ἐπειὶ ἔμελλε τὰ
σύρη μὲ λόγῳ του καὶ ἄλλης Μαρτύ-
ρας . διὰ τοῦτο τὸ ἠνείχθη ὁ Παρά-
εις τὰς ἄεισας . πᾶλλας τὰ Κυεῖω προση-
αίνες τῆς γαγες Μαρτύρας, διὸ ὁ ἄρατός σοι ἠ-
εορτῆς ἡ νύχτη ψάλλει καὶ ἡ ἐκκλησία τὴν σῆ-
προπ γ'. μερῶν . Ὅσοι ἀνέβησαν ἔπειτα, καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὴν μορτικὴν Ἰερουσαλήμ,
ὅλοι χρωσῶσιν εἰς τὸν Στέφανον τὴν εἰ-
σέλθωσιν . Κράζωσας Μαρτύρας τὸν
λόγῳ, ἔσας τὰς προπαυδῆρας Γεωρ-
γίους, Δημητρίους τὰς Μυροβλύτας,
Γοβδελάας τὰς γενναιοτάτους, Χαρα-
λάμ

λάμπεις τὰς ἀπλήτους, Βλαδηνύ-
ρας τὰς ἀξιαγάτας, Ἐλάτε καὶ σὺς Θε-
κλαι, Βαρβάροι, Αἰκατεῖναι, καὶ
ἔσοι εἴσε δοτὸ τὸ προπαυδῆρον σύστημα
τῶν μαρτύρων, ὅπ᾿ μὲ τὴν χυρὴν τῆ
αἵματός σας ἐβάψετε τὴν προθύραν τῆς
ἐκκλησίας . Φθάσατε, λέγω, τὸ
ὑληροζώτερον, μαρτυρήσατε τὴν
ἀλήθειαν . Δοτὸ σᾶς ἔδειξεν ὁ Στέφανος
τὸν δρόμον, Ἄγε τὰ εἰσέλθετε ἐκεῖ
πάνω εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύσεις, Φά-
νεται μὲ, εἰ καὶ σιωπῶντες, ὅλων ὑ-
ἀκῶσιν ἐκείθεν δοτὸ τὰς ἄρατίες μονὰς,
μια Φωνὴ τὰ μαρτυρήσων . Ἡμεῖς διὰ
τὴν μακαριότητα, ὅπ᾿ χαρῆμεθα,
ὁμολογῶμεν χάριν τὸν Στεφάνου .
Τῶν ὅλοι πρῶτον ὡς διδάσκαλον .
τῶν ὅσοι ἐβάδισαν τὸν μαρτυρικὸν
δρόμον,

δρόμων, ὅλοι, ὅλοι ἤ δὲ ἀζήσων ὡς δρ-
χηγόντας. Καὶ αὐτὸς ὁ Παῦλος, ὅπῃ
ἤρπαγη ἕως τείτε ἔρανᾶ, ἤρπαγη διὰ
μέσση τοῦ Πρωτομαρτύρου. καὶ αὐ-
σως καὶ ζῶντας ἀκόμι ἐπάτω εἰς τὴν
γλιῶ, ἔκωχᾶτο πῶς ἦτον πολίτης τῆ
ἔρανᾶ. ἡμῶν γὰρ τὸ παλιτόμα ἐν ἔ-
πρῶς ἢ ρανῶς ἔσπαρχει. Ἄς ἔχη τὴν ὁ-
φιλπ. ἢ χαριτίαν ὁ Στέφανος, ὅπῃ τοῦ αὐτοῦ
κεφ. γ'. τὴν δύσαν. ὡ δὲ τὰ τοῦ πρωτομαρ-
τύρου. Διηγῶν) οἱ Φυσιολόγοι, πῶς
ἡ γῆ δὲν δέχεται πλέον μέσα εἰς τὰ
σπλάγγνατις ἐκείνου τὸν ὄφιν, ὅπῃ ἐ-
δάγκασε πινὰ πικρῶς, καὶ θανασίμως
καὶ τοῦτο ἐσωθέβη δικαίρτατα εἰς ἐκείνου
ἢ φαρμακερῶν ὄφιν, τὸν ἀδελφοκτόνον
Καῖν. Ὁ δὲν ἐβόα μὲ λύπην ὡς
δλιώτατος. Ἐσομαι γένων, καὶ τρέ-
μων,

μων, ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ ἔτσι πᾶς ὁ δὲ ἢ, ἢεν. κεφ
εἰσκῶν με ἀποκτενεῖ με. Βλέπων ἢ δ'. ἐδ
τας λαιπὸν ἐπρωτομαρτύρ, πῶς οἱ
ἐπρῶτος Εἰβραῖοι, ὅπου ἦσαν γο-
νήματα Εἰχιδῶν, τὸν ἐδάγκασε
φαρμακερῶς, Ἄς τὴν ἔβουλον τὰς
ὄδοντας, καὶ τὸν ἐλιδοβόλεον. Διὰ τὰ
μὴν ἀπομείναν διωγμῶν ἀπὸ τῆς γλιῶ
μὲ τὴν δυνάμει τῶν ἀχάριτες,
Κύριε μὴ γῆσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρ-
τίαν ταύτην, τὰς αἰόγει τὸν ἔρανᾶ. ἢ
Θεοῦ τὰς ἔρανῆς ἀεργυμῆς. Καὶ ἢ
μὲ τὸ νὰ δειλόκετο μὲ τῆς τὰς λιθε-
βλιγῆς, εἰς συμβοηδὸς καὶ ὁ Παῦλος
Σαῦλος δὲ τὴν σιωπῆ δακῶν τῆ ἀναρέσει ἢ πρῶτ.
αὐτοῦ. Μὴν ἔσπο φέρων τὰς τῶν πλέον ἢ κεφ. ἢ ο
ἡ γῆ, ἐμεσίτῶσεν ὁ Στέφανος πρὸς ἢ
φιλαδέφωπον δειόν, καὶ ἐκατέβη νὰ ἢ
ὑψώση

ὁψώσῃ ἕως εἰς τὸ ἔρανον, καθὼς τὸ ἐ-
 μολογεῖ μετὰ τὸ ἰδιόντε σῶμα ὁ αὐτὸς
 πρὸς ἡμᾶς ὡς Πάυλος· Οἶδα ἀνδραπον ἐν Χερσῶ
 κερν β' ὡς ἐπὶ δεκαπενταρῶν, εἴτε ἐν σώ-
 κεφ, ιβ' ὡς ματ' ἐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐκ
 ὡς οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν
 ὡς τοῦτον ἕως πλείτε ἔρανον. Ἀνίσως λοι-
 πὸν καὶ ἠνεύχθη ὁ παράδεισος, ὅχι διὰ
 τὸ Στέφανον μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ ὅλον
 τὸ πλῆθος ὅπῃ τὸν ἠκολούθησε, σποία
 γλαύσα τὰ δικηθῆ τὴν τριμύ, καὶ
 τὴν δόξαν, μετὰ ὅσπιν τὸ ἐδέχθησαν
 αἱ ἔραναί διανάμεις, ποῖον σῶμα τὰ εἰ-
 πῆ τὸς κρήτας τῶν ἀγγέλων, τὸς ἐ-
 πάντες τὸς ἄρχαγγέλων, τὸς ἀσπασμὸς
 τῶν πρεσβυτέρων, τὸ μακαρίων, καὶ
 νεορῶν ἔσαν τὰ σκιρτήματα, Φθάνη
 μόνον τὰ εἰπῶν, πῶς ἔβλεπον ὁ θεὸς
 φιλέ-

φιλέστας Πρωτομάρτυς τὸν Ἰησοῦν ἐ-
 σῶτα, δηλαδὴ ἔποιον τὰ τὸ σφραγίσθη,
 ὡς γενναύτατον ἀθλητήν.
 Σὺ κροτῶν καὶ ἡμεῖς οἱ πρῶτοι, καὶ συμ-
 πασηδύειζον τὸ ἐπ' ἐρανον ἀφροσύνη,
 καλλίνικε τὸ Χριστὸν Πρωτομάρτυς. τι-
 μῶν τὸς λίθους, ὅπῃ ἐπύρωσε μετὰ
 ζήλον σε, ὅπῃ ἔβαψες μετὰ τὸ αἷμα σε. τι-
 μῶν τὸ πρόσωπόν σε, ὅπῃ ἐφάνη πρό-
 σωπον Ἀγγέλου· τὸ καρδίαι σε, ὅπῃ
 ἐφάνη καρδία ἔρωτος. Δείξαίμας ἐρω-
 τικώτατε Ἀγίε τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἀγα-
 πῶν τὸ πλοσιόμας, ἡ αἰαπῶν τὸς
 ἐχθρούμας, τὰ ἰενδῶν μιμητῆ σε ὅπι-
 μελέσται. Εὐχε τὸν Ἰησοῦν, ὅπῃ εἶδες
 ἐσῶτα ἐκ δέξιας τὸ προανάρχε ἰενήτορας
 τὰ διαφυλάττει σῶαν, καὶ πανδδαίμονα
 μίαν ζωνταίαν εἰκόνα τῆς δρετῆς σε.
 (Γ)

Ἡ φιλόχριστον καὶ χριστιανικώτατον ἡμῶν
Ἡγεμόνα, καὶ Κύριον. Δεήθητι αὐτῷ πᾶ
ἐς αὐρωμένη Ναζωραῖς, τοῦ ὁποῖου ἦ θεό-
τητα μέγχι θανάτῳ ἐκήρυξες, νὰ διατη-
ρήσῃ πᾶς ὁ Ἰουδαίαι ἀρχοντας, μέλη
τίμια, καὶ ἄξια ποιότητος εὐσεβῆς πολιτείας.
Τρισδάμων ὁ πῦν καρὸς, ὅπῃ ἡμπορεῖ
μὲ παρρησίαν νὰ κηρύτῃ ὁ ῥήτωρ, καὶ
νὰ ἐγκωμιάσῃ ἡ πρᾶξι, ἡ φιλα-
δέλφια. Ὡς πόσον χαροποιεῖται ἡ ἐνα-
ρετωτάτη σε ψυχὴ μὲ ἡ κήρυξιν, καὶ
ἔπαινον ποιῶτων ὄρετ', Θεοφράκητε, καὶ
Θεόσκεπτε Ἡγεμῶν. Σημεῖον εἶναι βέ-
βαια, ἐπειδὴ καὶ χαίρεσαι ἀκόντων κηρυ-
κτικῶν, καὶ ἐγκωμιαζομένων ἡ ἀ-
μείνων, καὶ πᾶν φιλοφροσύνῳ, πᾶς
ἔχεις μέρος εἰς τὸ κήρυγμα, πᾶς ἔχεις μέ-
ρος εἰς τὸ ἐγκώμιον. Διατὶ, ἕκαστος οἷς
ἡδύται

ἡδύται) (καθὼς ἐγνωσθέντα οἱ ἐπιση-
μονες) τῶν καὶ τιμῶν γένου). Μὲ
πῖστον ἀξιοπρεπέστατον Κηδεμόνα, μὲ
ποιούτην ἐνάρετον κεφαλῶν, ἀπρεπο-
φάνει) νὰ μὴν δεισῶν) ὅλα τὰ μέλη
σύμμορφα, καὶ μὲ ἡ ἰδίαι τῆς χάριν.
Καὶ συναριθμῆται τάχα μὲ ἡ ἄλλοις
λαὸν τοῦ Σωτῆρος πᾶς μισοῦ δέλφου, ἡ
χαίρεκακος. Διασκορποδῆτωσαν τέλος
πᾶτων, τὰ νέφη, ὅπῃ χωρίζου ἡ ἀ-
χαιπὸν δὸτὸ τὸ ἀκρον ἀγαθόν. Φύγετε
ματαιότης, πλῆθ, φιληδονία. Δεῦ
ἀνέμνε πλέον τόπος διὰ λόγους εἰς ἡ
καρδίαν μας. Θέλωμεν νὰ μιμηθῶμεν ἡ
Πρωτομάστορα. νὰ μάθωμεν δὸτὸ ἡ δι-
δαχὴν τῆς ἡδύτης Σωτηρίας.

Τέλος καὶ τῆς Θεῶς χάρις.